

Adók és illetékek módosítása a 2016-os évre

Jót és rosszat is hozott az új adótörvény. Az épület és belterület adónál nincs jelentős emelkedés, hiszen a tanács próbálkozott a tavalyihoz képest tartani a szintet.

A magánlakások adója értékük 0,09 százaléka lesz, magánszemélyek más célt szolgáló ingatlanjaira 0,2 százalék, jogi személyek szorzója a lakásokért 0,11 százalék, cégtevékenységre használt ingatlanokért 1,00 százalék.

A külterület adó változott abban az értelemben, hogy egyforma az adó a község minden településén, csupán a helységenkénti szorzó változtassa meg.

A gépjárművek adója nem változik, jó hír, hogy a tanács 75 százalékos adókedvezményt határozott meg a forgalomba beírt traktorok után járó adókra, abban az esetben, ha igazolják, hogy mezőgazdasági célra használják (ezen kedvezmény nem érvényes a helyi számmal bejegyzettekre).

Ugyanakkor a tanács 20 százalékra csökkentte az éjjeli őrség díját, a jelenlegi 30 százalék helyett, ugyanakkor 100 százalékos adó emeléssel sújtja az elhanyagolt épületek és területek tulajdonosait.

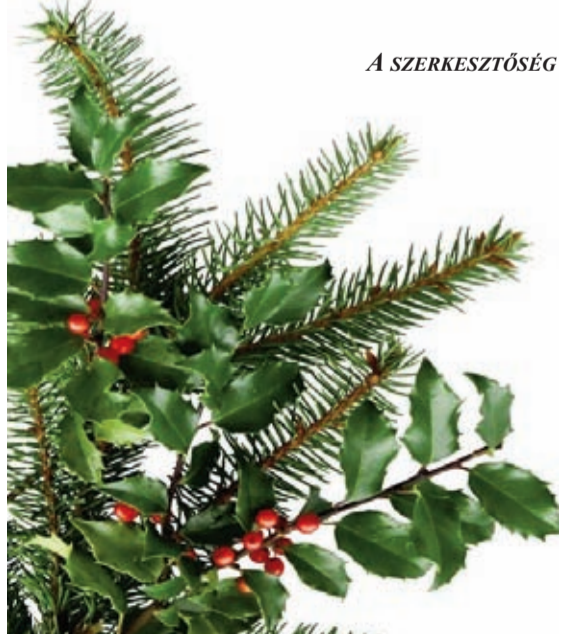
Felhívjuk az adófizetők figyelmét, hogy minden féle változást, valamint adókedvezmény vagy adófelmentés igénylése esetén szíveskedjenek bizonyító akttakkal a Polgármesteri hivatalhoz fordulni, 2016. február 29-ig. Azok az adófizetők, akik az egész évi adót március 31-ig befizetik, tízszázalékos kedvezményben részesülnek.

KÁNYÁDI LENKE,
A KÖZSÉGHÁZA REFERENSE

*Szeretetteljes,
békés karácsonyt
és sikerekben gazdag új
évet kívánunk
az Uzoni Hírlap minden
olvasójának!*

Köszönjük a lapban írásokat közlő szerzők elhivatott munkáját, kitartást kívánunk a lap szerkesztésében, kiadásában közreműködőknek.

A SZERKESZTŐSÉG

**Áldott karácsonyt
és boldog új évet kíván
Uzon Község
Polgármesteri Hivatala
és Önkormányzata!**

Év végi kiértékelés

Tisztelt Polgárok!

Kötelességemnek érzem, Khogy újra tájékoztassam Önöket mindazon közérdekű tevékenységekről, elképzelésekről amelyek közvetlenül vagy közvetve nagymértékben befolyásolják községünk és közösségünk fenntartható fejlődését.

Ezt az évet is konkrét elképzelésekkel, tervekkel és sok energiataralékkal indítottuk el. Tudtuk, hogy mi a dolgunk és fel voltunk rá készülve. Ezek tudatában hoztuk meg a szükséges helyi határozatokat. Csak hogy, januárban jött az első pofoncsapás: Uzon község nem részesül a megszokott méretű pénzügyi támogatásban a központi költségvetésből, be kell érje a saját jövedelmével. Ez a tény rossz helyzetbe sodorta községünket, ugyanis a már elkezdett többéves projekteket (járdaépítés Uzonban, földmérés, stb), költségvetés hiányában fel kellett függeszteni, a 2015-ös év beruházási elképzelések, pénz hiányában megvalósíthatatlanokká váltak. Április közepén már az a tény is fennállt, hogy a közvilágítást is le kell állítani vagy pedig drasztikusan lecsökkenteni a működő lámpatestek számát. A közalkalmazottak bére is veszélybe került. Egyszóval drasztikus helyzet kezdett kialakulni. Közben, folyamatosan értesítettem a Román Kormányt, és a különböző Minisztériumokat a költségvetési törvény diszkriminatív és lesújtó jogszabályáról. Nem tartottam és nem is tarthatom helyesnek, hogy azon községek, amelyek tudatos és kemény munkájuk által nagyobb (saját)jövedelmet generáltak

(beleértve a pályázati pénzeket is), azon községek ki legyenek zárva a központi költségvetésből.

Szerencsénkre, ez a patthelyzet országos szinten, több helyen is előfordult, így a Román Kormány utólag, augusztusban korrigálta szakmai tévedését, és így Uzon község is, ha megkésve is, de megkapta az elmaradt költségvetést. Ez a hathónapos késés teljesen fejre állította a 2015-ös beruházási megvalósításokat.

Elkezdődött egy gyors felmérés annak érdekében, hogy a még hátra maradt kevés idő alatt melyek azok a beruházások, amelyek kivitelezésére lesz még elegendő idő. A cégek nagy része már elkötelezte magát különböző más munkálatokra.

Megkeresésünkre nem tudták folytatni, amúgy az évelején általunk felfüggesztett beruházások kivitelezését (uzoni járda harmadik szakasza, stb), igazi jogi káosz alakult ki.

Közben, a saját bevételeinkből sikerült fenntartani olyan pályázati beruházásokat, amelyek értékben nem nagyok, de látványos eredményt nyújtottak. Ily módon sikerült életre hívni a több mint százéves Polgármesteri Hivatal alatt levő alagsort. A beruházás értéke alig haladta meg az 50 000 eurót. Az alagsor funkciója összetett, volt itt már író – olvasó találkozó, könyvbemutató, polgármester-találkozó, testvérkapcsolati küldöttség fogadás, helyi és megyei tanácsülés, esküvő, és meglepően könyvelhettük el a résztvevők elismerését az alagsor pompájával szemben.

Szintén saját bevételeinkből, pontosabban az adófizető polgár pénzéből sikerült,

Leader pályázaton, egy több mint 100 000 eurós, új gréder földgylut beszerezni. Ennek szükségessége indokolt volt, ugyanis Uzon község területén több mint 60 km községi út és utca hálózat van. Ezzel a munkagéppel is bővült községi gépparkunk (2 kotró-rakodó, 1 homlok-rakodó, 1 kicsi úthenger, 2 gréder-földgylu, 2 traktor, 3 remorka, 1 trágyaszóró, 1 trágyalészippantó), amely Kovászna megyében az első helyen áll.

Jelenleg is folynak a munkálatok, a volt orvosi rendelő, a mai községi könyvtár teljes körű modernizálásán. A beruházás értéke jóval meghaladja a 100 000 eurót. Ezt is a Leader pályázaton belül építjük, védjük meg az elenyészéstől. Fontosnak tartom, hogy a községben található összes középületet - amelyből hála a jó Istennek elég van – előbb vagy utóbb renováljuk, illetve modernizáljuk.

Folytatás a 3. oldalon

Lassan véget ér az esztendő, s bár egyre hosszabbak az éjszákák, egyre súlyosabb a sötétség, mely körülöleli ezt a világot, lelki szemeink mégis a fény felé fordulnak, az ünnep felé, karácsony felé, s szívünkben a reménység, hogy amikor kifogy lábunk alól az adventi út, amikor végre egyként lobog bennünk a békeesség, a hit, a szeretet és a remény lángja, a világ minden szörnyűsége, gonoszsága eltörlődik, mert elfogynak a léptek, és elfogynak az emberi szavak, és megszólal eget földet megrázó diadallal az angyali ének:

„dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség és az emberekhez jóakarát”.

Ezen a csodálatos úton vezet minket a betlehemi csillag, karácsony felé, a szeretet ünnepe, Isten leg-szentebb ajándéka, Jézus születésének öröme, nepe felé. Ezen az úton sokféle módon járhatunk, mint ahogy tették azt az első karácsony alkalomával, azon a titokzatos betlehemi éjszakán azok, akik hírt

kaptak az angyalok ajkáról, égi éneket, biztatást: ne féljete, mert Üdvözítő született ma nektek, a jászolbölcsőben ott szendereg az Istenfiú, a békeesség fejedelme, a szeretet apostola, Istennek ajándéka, hogy békítse, szépitse, boldogítsa a világot, vigasztalja a sírókat, reményt adjon a szenvedőknek, orvosa legyen a beteg emberi lelkeknek.

Járhatunk adventben a pásztorok útján, a keresők és kételkedők útján, akik bizonyosságot akarunk szerezni, hogy aztán békeességre találjunk, ott hagyjuk egy kicsit a nyáját, a mindennapi munkát, a feladatokat, a mindennapi gondokat, és indulunk Betlehem felé, hogy feltöltsük lámpásainkat Isten arcának világosságával, a szere-

tet fényével, tüzével, melegével.

Járhatunk a három királyok útján, és vihetjük a mi ajándékainkat, aranyat, tömjént, mirhát, a szívünk ajándékait, a szeretetünk, a megbecsülésünk, az alázatunk, a jóságunk, a hitünk, a szolgálatunk jeleit, ajándékait, és elhelyezzük a bölcső mellett, és elmondjuk, hogy kicsi Jézus, nem voltunk tétlenek, nem voltunk szófogadatlannak, mert szerettünk, mert szolgáltunk, mert úgy éltünk, ahogy azt karácsonyok alkalmain megfogadjuk és megígérjük...

És járhatunk a heródesek útján, akik félnek összemérni életüket a szeretettel, akik rettegnek a találkozástól, a változástól, és akiknek szüntelen ott a kérdés:

mi leszek az én kiskirályságommal, az én eddigi kényelmes kis élettemmel, ha most ezután azt én életemet nem én, hanem a szeretet fogja, akarja irányítani, a szeretethez kell igazítanom az életemet?

Mi melyik utat választjuk? Hogyan várjuk az ünnepet?

Advent a várakozás ideje. Várni kétféleképpen lehet: lehet karba tett kézzel, hátradőlve várni, várakozni, hogy történjen valami, nélkülünk, helyettünk, várni, hogy majd egyszer, valamikor, valahogyan megváltozik minden, Valaki majd mindent elrendez, elintézik, és én csak boldogan leülök az ünnepi asztalhoz, rendbe jött az életem, a kapcsolataim, a hitem... jöhet a karácsony... hát ilyen nincs.

Van azonban cselekvő várakozás, amikor mindent megteszek azért, hogy mire az ünnep elérkezik, mire szembe kell néznem a Názáreti Jézussal, mire számot kell adnom az életemről, fogadalmairól, szívem szeretetéről, legyek kész arra, hogy kiérdemeljem karácsony örömét, ajándékát, áldását.

Nekünk kell a mi életünket, lelki önmagunkat összeszedni, rendbeszedni, cselekvő adventben készülni, egyengetni magunkban a lelki ösvényeket, az Úr útját.

Ebben segítsen a gondviselő Isten, és adjon mindannyiunknak áldott, békés karácsonyt, reményteljes új esztendőt, testi-lelki egészségben, hitben, szeretetben, békeességben!

**Buzogány-Csoma István,
unitárius lelkész,**

**Szentivánlaborfalva-
Kézdivásárhely**

Karácsonyi készület az Irgalmasság Évében

Egyik gyönyörű és sokat mondó adventi énekünk, az Ó-antifónák gyűjteménye, amely az adventi időszak második felétől, minden nap más-más szentírási szakaszt tár elénk, és ezekben a hozzánk közeledő Megváltó egy-egy jellemzőjét idézi fel.

Az Advent a várakozás és egyben a készület ideje. Várakozunk és készülünk arra, hogy a közelgő szent ünnepen, Karácsony ünnepén, Jézus Krisztusnak, a megtestesült Isten Fiának a születésnapját méltó módon ünnepelhesük meg. Ez tulajdonképpen az Adventnek a közelebbi jelentése.

Van azonban ennek a liturgikus időnek egy másik, és egyáltalán nem elhanyagolható jelentése és felhívása, ugyanis nemcsak a karácsonyi ünnepeket előzi meg az adventi időszak, hanem tulajdonképpen a keresztény ember egész élete is egy nagy adventi várakozás, melynek során törekednie kell arra, hogy vágya és célja, ami az Üdvözítővel való találkozásban teljesedik be, megvalósuljon.

Karácsony tájékán, de az év többi napján is szomorú azt látni és tapasztalni, hogy sok embertestvérünk csak céltalanul bolyong ebben a világban és nem tudja, hogy miért is él, miért is van ezen a világon! Sokakat egyszerűen csak a földi hasznok mozgósítanak, csak a földi vagyon utáni hajsza tart életben, megfélemlítve arról, hogy Isten, minden teremtmény Atyja, azért hívott létebe minket, hogy az Ő szeretetét szemlélve, abban részesedve, bűneinktől megszabadulva, részesei legyünk annak az üdvösségnek, amelyet maga, Isten Fia szerzett meg nekünk saját életének feláldozása árán!

Valóban sokszor szomorú látni azt, hogy mennyire nem vesszük komolyan kereszténységünket, hitünk megélését, és talán felelőtlenül eljátszozzuk üdvösségünket!

Pedig éppen Karácsony ünnepe kellene, hogy lelkünket kissé megmozdítsa, hogy átérezzük azt, hogy Isten az Ő végtelen irgalmában lehajolt hozzánk, - hozzám -, Szent Fia eljövételén keresztül. És tette ezt azért, hogy megbocsásson, hogy kiengesztelődjön, hogy a bűnös emberiséget, - köztük engem is -, ismét felemeljen, magához öleljen és így helyreállítsa a bűn által megbezett Isten-ember kapcsolatot is, mely által elvesztettük örök üdvösségünk zálogát.

Jelenlegi Szentatyánk Ferenc pápa december 8-án nyitotta meg az Irgalmasság Évét, mely 2016. november 20-án zárul, így bátorítva és biztatva az embereket, hogy merjenek lépni Isten irgalmának elnyeréséért. Misericordes sicut Pater – Irgalmassok,

Kedves Testvéreim, Szent Atyánk Ferenc pápa, meghirdette az Irgalmasság Szentévet!

Karácsony ünnepe, egyben az Isteni irgalom ünnepe: az Atya Irgalmas szeretete hozta közénk emberi testben Jézus Krisztust.

Áldott karácsonyi ünnepeket és áldásos Új Évet kívánok mindenkinek!

Uzon, 2015. december 21.

IMÁDSÁGOS SZERETETTEL,
ALBERT IMRE, PLEBÁNOS

mint az Atya a jubileumi Szentévi mottója.

Mindannyiunknak szükségünk van az irgalomra és a megbocsátásra, mindannyiunknak kell az életébe az Isten irgalma. Enélkül ugyanis nem teljes az emberi életünk; bűnbánat, bocsánatkérés és megbocsátás hiányában Isten szemében nem sokat ér földi életünk.

Az Irgalmasság rendkívüli Szentévében Ferenc pápa minden egyes katolikus hívőt, de ugyanúgy minden jóakarátú embert is a megtérésre, és az igazi bűnbánatra szólít fel. És ez a felszólítás Isten utjainak kutatására, az Istennel és Krisztus Urunk Egyházával való kiengesztelődésre nektek is szól!

„Mi haszna van az ember-nek, ha az egész világot megszerzi is, de lelke kárát vallja? Mit is adhatna az ember cserébe a lelkéért?” – olvassuk Szent Máté evangéliumában. (Mt 16,26) És jó lenne ezen a szentírási üzeneten mindannyiunknak elgondolkoznunk! Az idej Karácsony akkor lesz igazán ünnep, ha meghalljuk az angyalok békeszózatát, akik így örvendeznek a Megváltó születésekor: „Dicsőség a magasságban Istennek és békeesség a földön a jóakarát embereinek!” (Lk 2,14)

Ezen gondolatokkal azt kívánom az „Uzoni Hírlap” olvasóinak, és minden jóakarátú embernek, hogy az Irgalmasság rendkívüli Szentévében valóban legyen békeesség az emberek között, minden ember ismerje fel életében a Mindenható Istennel kapcsolatban a kiengesztelődés fontosságát. Ismerjük fel Karácsony szent történetében a közénk érkező Messiást, és az Ő születésének megünneplésében Isten végtelen irgalmát!

Kegyelemben gazdag Áldott Karácsonyt és Boldog Új Esztendőt kíván mindenkinek számára,

NAGY LÁSZLÓ-EÖRS,
SZENTIVÁNLABORFALVI PLÉBÁNOS

Év végi kiértékelés

Folytatás az első oldalról

Az iskola épületein kívül, községünkben a következő középületek vannak:

Uzonban: Polgármesteri Hivatal (az alagsor már modernizálva van, következik a hivatal is), kultúrotthon (területi jogi problémák megoldása után jöhet a felújítás), volt orvosi rendelő (modernizálása most folyik), Pünkösti kúria (felújítása és modernizálása céljából megkötöttük a szerződést), tűzoltószertár (az önkéntes tűzoltók segítségével részben felújítottuk), a volt Deruba épületei (jogi orvoslás alatt állnak), sportpályai öltöző (Bodó Csaba vállalkozó és a sportegyesület tagjai modernizálták), sportcsarnok (a fűtéstechnikáját megoldottuk, következik a tető szigetelése), műgyepes sportpálya menti öltöző (szennyvízcsatorna bekötés hiányában még nincs használatban) stb.

Szentivánlaborfalván: az orvosi rendelő (modernizálásra vár), tűzoltószertár (a szentivánlaborfalvi önkéntes tűzoltók segítségével részben renoválódott), a volt Polgármesteri Hivatal épülete (részben már renováltuk).

Lisznyóban: kultúrotthon (teljes körű modernizálásra van szükség), tűzoltószertár (a lisznyói önkéntes tűzoltók segítségével részben renoválódott), a volt Polgármesteri Hivatal épülete (részben már renováltuk).

Bikfalván: a kultúrotthon épületegyüttes (teljes körű modernizálásra pályáztunk, várjuk a kivitelezés elkezdését), tűzoltószertár (2006-ban részben renováltuk).

Uzonfűzesen: a volt iskolai épület (amikor még működött, a Tatrangi Sándor iskola modernizálta).

Sepsimagyaróson: kultúrotthon (többször is renováltuk, de teljes körű modernizálásra vár), tájház (további fejlesztésekre van szükség).

Lisznyópatakon: a volt iskola épülete és a kultúrotthon (teljes körű modernizálásra vár).

A fent említett középületek sokasága többnyire jó állapotban van, de szükségesnek tartom ezen épületek fontosságát sorrendben való felújításait, modernizálásait. Persze ehhez sok-sok pénzre van szükség.

Községünk nem 1 – 2 településből áll, hanem 7 faluból, így az elvárások is meghétszereződnek. Sokszor hallom, hogy miért fektettünk be Sepsimagyaróson vagy Lisznyópatakon, hisz ott alig élnek emberek, nincs is választópolgár, stb. Ilyenkor mindig arra gondolok, hogy a jó édesanya is a gyengébb gyereket védi.

Valójában a fent említett településeinken nincs sok választópolgár, de vannak

UZON MODERN BEJÁRATA

adófizető polgárok (!) és nekik is joguk van mindahhoz, amit a többi település lakói élveznek. Községünk lakói nagy része így vagy úgy érzelmiileg kötődik a községközponton kívüli településekhez. Nem szabad magunkra hagyni a kicsi településeket, köteleességünk ezeket is fejleszteni, életet és reményt nyújtani az ott élőknek.

Kedves Polgárok, továbbra is a hangsúlyt a pályázati pénzek elnyerésére fektetjük, hisz csak így tudjuk orvosolni mindazon problémákat amelyeket Önök jeleznek felénk. Higgyék el, tudom és aggaszt Uzon község ivóvízproblémája. Most 11 éve is lehetetlen helyzetből kellett kivenni Uzont, hisz akkor az ivóvíz-szolgáltatás szünetelt. Nehéz volt, de megoldottuk. Ezt követően is folyamatosan és tudatosan dolgoztunk és fejlesztettük a község ivóvízrendszerét.

Megvalósítottuk Uzon település vadonatúj ivóvízhálózatát és szennyvízcsatornáját a szennyvízülepítővel együtt. Megvásároltuk a volt Szesz- és Keményítőgyár összes kútját. Pályázati pénzből kiépítettük Szentivánlaborfalva, Lisznyó és Bikfalva szennyvízhálózatát, szennyvízülepítővel együtt. Saját költségvetésből, részben befejeztük a szentivánlaborfalvi ivóvízrendszer, amelyet össze is kapcsolunk az uzoni vízházzal. Tehát tettük a dolgunkat, becsülettel és odaadással. Közben hatalmas volt a „külső” nyomás annak érdekében, hogy a megyében a községi ivóvíz-szolgáltatásokat vegye át a sepsiszentgyörgyi Közművek (Gosp-Com) mint a megye egyedüli „regionális ivóvíz és szennyvízszolgáltatója”. Működési engedély hiányában, a különböző hatóságok részéről elkezdődött az ellenőrzések hadjárata és több alkalommal is 500 millió lejes birsággal fenyegettek bennünket. Az engedély beszerzését hiába próbáltuk meg, mindig

elutasítottak azzal érvelve, hogy az ivóvíz minősége nem felel meg az elvárt egészségügyi szabványoknak. Több dokumentációt is elkészítettünk szakcégekkel annak érdekében, hogy megkapjuk a működési engedélyt, de sajnos (!) nem voltunk sikeresek. Közben jött a nagyszerű felajánlás: Uzon átadja az ivóvíz- és a szennyvízszolgáltatást a Közműveknek és cserében kap minőségi ivóvizet (olyant mint Sepsiszentgyörgyön!), valamint 2013 – 2014 ben Szentivánlaborfalván is el fogják indítani az ivóvíz- és a szennyvízszolgáltatásokat. Erre már csak hab a tortán, hogy meg volt ígérve a lisznyói és a bikfalvi ivóvízhálózat kiépítése is egy projekten belül. Mindezt, nyilvánosan, többször is elhangoztatták a Közművek és az Aquacov megyei egyesület vezetősége a Helyi Tanács ülésein, amelyen a tanácsosokon kívül Uzon lakosainak a küldöttei is részt vettek. Összevetve az ígéreteket a többszöri és folyamatos ellenőrzésekkel, jogosan gondoltuk azt, hogy az uzoni ivóvíz- és szennyvízszolgáltatást helyes, sőt ajánlott kiadni a sepsiszentgyörgyi Közműveknek. A baj csak az, hogy az idő elteltével az ivóvíz minősége nem javult, a szolgáltatás ára pedig közel hatszorosa emelkedett.

Szentivánlaborfalván sincs elindítva a szolgáltatás, Lisznyóban meg Bikfalván nem épült meg az ivóvízrendszer. Magyarán mondván az ígéretekből nem valósult meg semmi!!! A dolog érdekessége, hogy miközben Uzon semmiféleképpen nem kapta meg a működéshez szükséges hatósági jóváhagyásokat arra hivatkozva, hogy az uzoni ivóvíz nem iható, addig a Közműveknek sikerült ezt megszerelni, ugyanarra az ivóvízre. Több alkalommal is figyelmeztettem és kértem a Közművek

és a Megye vezetőségét az uzoni ivóvíz minőségi problémáiról. Számtalanszor osztottuk és szoroztuk a Helyi Tanácsüléseken a problémát. Ígéretet mindig kaptunk de sajnos a tények mást igazoltak. Most, távlatból nézve belátjuk, hogy nem volt jó döntés a Közművekkel való együttműködés. Sokan arra gondolnak, hogy akkor miért nem lépünk és miért nem vesszük vissza az ivóvíz- és a szennyvízszolgáltatást? A kérdés nem rossz, csak alaposan át kell gondolni, ugyanis a legnagyobb veszély az Európai Unió irányelvek mögött húzódik meg, ugyanis ennek értelmében, jövőben bármilyen hazai és uniós ilyen jellegű infrastrukturális beruházást csakis a Regionális Szolgáltatókon keresztül lehet kivitelezni. Magyarán mondván, ha Uzon község eláll a regionális szolgáltatótól, akkor támogatásban sem részesül. Ettől tartanak a többi községek is, ezért állnak be és igénylik a Közművek Rt. szolgáltatásait. Egy másik meggondolandó probléma, vajon a Polgármesteri Hivatal meg fogja kapni a működési engedélyt, vagy elkezdődik előlről a sok akadályozás! Tehát, tisztelt Polgárok van amin elgondolkodni és töprengeni a jó és fenntartható döntés érdekében. Ellenben az tiszta és világos, hogy így tovább nem mehet! Nem fizethetünk hatszor többet ugyanazon minőségű szolgáltatásért. Érthetetlenül vettem tudomásul a legutolsó Aquacov-os gyűlésen, hogy a 67 000 lejes (670 millió régi lej) nyereséget (!), amelyet a Közművek valósított meg Uzonban NEM TUDJA VISSZAFORDITANI az uzoni ivóvíz minőségének a javítására. Kéréssem elutasítása válasszeléül, tiltakozásul felálltam és elhagytam a sepsiszentgyörgyi tanácsstermet.

(Folytatás a 4. oldalon)

Tisztelt

Uzon községi lakosok!

Az uzoni polgármesteri hivatal szociális osztálya az alábbiakat hozza az Önök tudomására.

Mint minden évben az idén is lehetett / lehet igényelni a fűtéstámogatást, ha a kérvényező személy / család megfelel a a törvényben előírt követelményeknek .

I. Fűtéstámogatás igényléséhez szükséges iratok 2015.

1. Típuskérés (a Polgármesteri hivatalnál lehet igényelni).
2. A kérvényező valamint a családtagok személyazonossági igazolványának másolata, illetve keresztlevél másolat a 14 éven aluli gyerekek esetében.
3. Házassági bizonyítvány.
4. Jövedelmi igazolás (fizetésigazolás, nyugdíjszelvény, gyerekpénz, stb.).
5. A pénzügy által kibocsátott jövedelmi igazolás minden 18 évet betöltött családtagnak.
6. A ház tulajdon/bérleti jogát igazoló hivatalos dokumentum – KÖTELEZŐ.

7. Az egy főre eső jövedelem nem haladhatja meg 615 lejt.

A kérvényeket minden hónap 20-ig lehet benyújtani a hivatal szociális osztályán .

II . A társadalmi támogatásra (szociális segély) jogosultság követelményei:

1. Egy főre eső társadalmi segély 142 lej, ebből levonódik a család/ személy egy havi jövedelme (gyerekpénz, APIA-s támogatás, és egyéb jövedelmek)
2. Két főre eső társadalmi segély 255 lej, ebből levonódik a család/ személy egy havi jövedelme (gyerekpénz, APIA-s támogatás, és egyéb jövedelmek) – amennyiben megfelel ezen követelményeknek, kérjük jelentkezzen a polgármesteri hivatal szociális osztályán a következő iratokkal:

- személyigazolvány, minden 14. életévét betöltött családtagnak
- keresztlevél, minden családtagnak,
- orvosi igazolás, minden 16. életévét betöltött családtagnak,
- pénzügyi igazolás, minden 18. életévét betöltött családtagnak,
- igazolás az iskolai végzettségről,
- jövedelemigazolás a polgármesteri hivaltól,
- borítékos irattartó,
- jövedelmi igazolás (gyerekpénz, fogyatékkal élők havi támogatása, stb.)

III . A családpótlék igényléséhez szükséges iratok:

- egy főre eső jövedelem nem haladhatja meg az 530 lejt,
- személyigazolvány, minden 14. életévét betöltött családtagnak,
- keresztlevél, minden családtagnak
- pénzügyi igazolás, minden 18. életévét betöltött családtagnak,
- igazolás az iskolai végzettségről,
- jövedelemigazolás a polgármesteri hivaltól,
- borítékos irattartó,
- jövedelmi igazolás (fizetésigazolás, nyugdíjszelvény, gyerekpénz, stb.)

BODOKI L. MÁRIA,
A POLGÁRMESTERI HIVATAL
REFERENSE

*“A holdsugaras hideg éjszakán,
Mint egy fehérfeő, csendes álom,
Úgy vonult el a komoly karaván.
És elöl ment a három.*

*És így suhant el csendesen
Éltre éledt vágya Napkeletnek,
Az ezredéves éjszakán.
Ama csillag után.”*

SÍK SÁNDOR

Karácsonytájt a természet díszbe öltözik, az emberek is próbálják díszbe öltöztetni házuk táját, az üzletek díszekkel, csillogó fényekkel, lenyomataivá szeretnének válni a természet egyszerű szépségének. Azt már tapasztaltuk, hogy az üzletek fénye, a csillogó ajándékok sokasága sem tudja pótolni a szeretet ajándékát. Az ajándékozás történetét nagyon sokan visszavezetik a három királyok történetéhez. Gáspár, Menyhért és Boldizsár sok száz mérföldet megtettek, mert követtek egy csillagot. Szembenéztek az időjárás viszontagságaival, az út okozta nehézségekkel, az esetleges portyázó rablók támadásaival, azért, hogy átadhassák szeretettel hozott ajándékaikat az újonnan született kisdédnek... Ajándékaikat nem utolsó pillanatban vásárolták meg, készültek rá. Tulajdonképpen az ajándék értéke eltörpült a tett mellett amit vállaltak. Időt, energiát áldoztak az útra és nem kényszerből tettek. Szeretettel, meggyőződéssel vállalták a hosszú út kockázatait, alázattal adták át az aranyat, tömjént, mirhát és hódoltak a Megváltó előtt.

Eltelt néhány ezer év és megváltoztak az ajándékozási szokások. Az ajándékozás kapcsán azonban, érzéseink nem változtak. Még mindig szeretünk ajándékozni, szeretünk jót tenni, rászorulókon próbálunk segíteni. “Jót tenni jó”, ismerjük a Csaba testvér által meghirdetett gondolatot, de nem mindig vesszük észre, hogy közvetlen szomszédságunkban is élnek nagyon nehéz sorban gyermekek, akik Jézus születéséhez hasonló körülmények között élnek még ma is. Az iskola pedagógusai idén is meghírdették a cipősdoboznyi szeretet akciót, összesítették a község területén nehéz sorban élő gyermekek névsorát és nekük próbáltak ajándékokat gyűjteni a szeretet ünnepére.

Mondják, hogy minden Karácsonyban összeér az ég földdel, megszületik a csoda, amire vár az emberiség. A csoda nem megfoghatatlan, nem elérhetetlen. Valahányszor szeretet van körülöttnk csoda történik. Valahányszor “jók vagyunk”, figyelünk egymásra, csodában részesülünk. Hát merjünk jók lenni, higgyünk a csodákban és ne csak így decemberben.

SZABÓ MARGIT,
ISKOLAIGAZGATÓ

Év végi kiértékelés

(Folytatás a 3. oldalról)

Minden lakost tisztelettel bátorítok és kérem, hogy minden esetet (sárgaszínű vagy szagos az ivóvíz, stb) jelezzenek írásban az országos és a megyei Közegészségügyi Hivatalnak, a Fogyasztóvédelemnek stb.

Fogjunk össze és vezessük rá a Közműveket, hogy ne csak a pénzünk kelljen, hanem a pénzünkért minőségi tiszta ivóvizet szolgáltatson.

Továbbá, szintén tudom és aggaszt az uzoni Petőfi, Kis-Pál és Vajna utcák siralmas helyzete. Gödör – gödörben található és sajnos a saját költségvetésünkből még csak foltozásra sem futja, de bízok abban, hogy Uniós pénzből Uzon több utcájával együtt ezeket is fogjuk tudni modernizálni. E célból már telekönyveztük az utcákat, megrendeltük a szak tanulmányt és előkészítettük a szerződést a pályázatíróval. Ha szerencsések leszünk és nyerni fogunk, akkor két éven belül új aszfaltszőnyeg kerül több utcára is. Addig nem tehetünk mást, mint felőrölt aszfalt-törmelékkel vagy kőporral foltozunk.

Egy másik fájó probléma az uzoni ravatalozóház hiánya. Sajnálom, és már restellem is írni, meg mondani, hogy Uzonban ravatalozó azért nincs, mert az uzoni református egyház nem hajlandó ravatalozó építése céljából területet biztosítani a Polgármesteri Hivatalnak az uzoni református temetőben. Már 2009-ben, a Polgármesteri Hivatal a saját költségére elkészítette a szükséges topográfiai felméréseket egy ravatalozó építésére az uzoni református temetőben. Ugyanúgy, mint Szentivánlaborfalván, Uzonban is szeretünk volna a Polgármesteri Hivatal költségén egy ravatalozót építtetni. Sajnos, azóta is a többszöri felkérés, meg a közös presbitériumi – önkormányzati tanácskozás sem volt elegendő és nem győzték meg az uzoni református egyház vezetőségét egy ravatalozó felépítésének a szükségességéről. A továbbiakban is a Polgármesteri Hivatal, kinyilvánítja ama akaratát, hogy közpénzből Uzonban is egy RAVATALOZÓT akar építtetni, de ehhez szükséges, hogy az uzoni református egyház díjmentesen, írásban bocsásson az Önkormányzat részére egy darab területet a református temetőben, elkerülve ez által a temetőben virrasztáskor a zseblámpás biblia-felolvasást.

Gondoljuk, hogy az eltelt öt év „elegendő volt” az uzoni református egyháznak a helyes döntés meghozatalához és hamarosan hivatalos átiratban a Polgármesteri Hivatal részére bocsát egy ravatalozó megé-

pítéséhez szükséges területet a temetőben. Szégyen és fájó, hogy Uzonban még nincs ravatalozó, de ezt csak az érzi, akinek kötődése van a faluhoz.

Az uzoni tömbház negyed főbejárati utcája és járdája is felújításra szorul, akár a tömbház-negyed többi része, amelyet 2010-ben már sikerült modernizálnunk. A probléma csak az, hogy ezt a területet, vagyis az utcát a járdáival és a rajta levő épületekkel együtt (tömbházak, garázsok), a Polgármesteri Hivatal mellett a Mikes család is birtokolja, legalábbis a telekönyv szerint. Ameddig ez a jogi probléma

területeit nem az illető települések jogos kérvényezői közt kell szétosztani, hanem a földtörvények értelmében benyújtott iktatási sorrendjében. Ez azt jelenti, hogy a fenti településeken, a tisztázással „felderített” kb. 200 hektár pluszterületet az első pár tíz kérvényező megkaphatja, majd az iktató sorban következő többi sok száz kérvényezőnek már nem jut föld. Ezért volt jó a százalékarányos elosztás, mert annál minden kérvényező részarányban földhöz jutott. Persze feltevődik a költői kérdés: hová lett a sok föld (mezőgazdasági terület)? Miért

nyal, mint annak a Kovászna megyei megbízottjával (Prefektus) is írásban közöltük, kérve annak módosítását. Jelenleg a szentivánlaborfalvi földtulajdonosok birtoklevél kiadásán dolgozunk.

Kedves Polgárok, ahogy látják, akad bőven probléma, meg akadály is. De én úgy tartom, hogy csak akkor ütközünk nehézségekbe és néha embelekbe is, ha dolgozunk, ha alkotunk. Ha nem tennénk semmit, akkor probléma sem lenne, de haladás, fejlődés sem. Ezért nehéz becsületes közszereplést vállalni, mert az egyenlő a problémák halmazával. A befektetett energiát és a kitaró munkát semmi sem tudja jobban értékelni és megköszönni, mint azok a hálás tekintetek és szépszavak, amelyből egyre többet kapunk az elmúlt években. Nem tudom felejteni a sepsimagyarósiak tekintetét a falujukba vezető út leaszfaltozásakor, a liznyópataki meg az uzonfüzesi lakosok elismerő szavait az elmúlt napokban történő masszív ütkövecsezésekkor, az iskolások és óvodások boldog arckifejezésüket a karácsonyi csomag átvételekor és még nagyon sok hasonló felemelő pillanatot. Ezért kell és érdemes becsületesen dolgozni, hisz az igazságos és kitaró munka mindig meghozza a siker gyümölcsét.

MUNKÁBAN AZ ÚJ FÖLDGYALÚ

nem oldódik meg, addig a Hivatal nem tud, illetve nem szabad, hogy ide beruhozzon. Bízunk abban, hogy előbb vagy utóbb ezt a jogi problémát is sikerül megoldani, majd jöhet az utca felújítása is.

Az Uzon község területén található mezőgazdasági területek jogi és kataszteri tisztázása is akadozik. A 2013. évi 165. törvény, nem hogy segítené a Helyi földosztó bizottság munkáját, hanem elnehezíti, illetve ellehetetleníti. Pontosabban, ez az a jogszabály, amely egyik paragrafusa kimondja, hogy a földvisztaigénylés iktatási sorrendjében kell kielégíteni a kérvényezőket. Ezt nem tarthatom igazságosnak, ugyanis az eddigi földtörvények egyike sem szögezte le konkrétan ezt az előbbi feltételt a kérvények benyújtási határidején. Nem lehet egy törvény diszkriminatív jellegű. Eddig, Bikfalván, Lisznyóban és Sepsimagyaróson a kitisztázási munkálatok után fennmaradt mezőgazdasági területeket, a jogosan kérvényezők közt százalékarányosan osztotta szét a Földosztó bizottság. Most, a fenti jogszabály szerint a Szentivánlaborfalva, Lisznyópatak és Uzon kitisztázott és fennmaradt mezőgazdasági

van az, hogy akinek földje nem volt annak most van és fordítva, akinek földje volt az még most sem kaphatja vissza a jogos tulajdonát, mert nincs amiből. A fenti törvény diszkriminatív jellegét úgy a Román Kor-mán-

Szeretemben gazdag, békés, boldog Karácsonyt kívánok minden kedves lakosnak. B.Ú.É.K. 2016.

DR. RÁDULY ISTVÁN

Utcanevek hivatalos bejegyzéséről döntött a helyi önkormányzat a 2014 ben az 56. számú Tanácshatározatban a község két településén Uzonban és Bikfalván, a házszámok nem változnak. A döntés szerint a következő képen oszlanak meg a házszámok Uzonban utca-nevek szerint:

- Gábor Áron utca az 1-es házszámától a 203-ig valamint az 1, 2, 3 és a 7 tömbházak tartoznak,
- Hid utca a 69, 71, 73, 376-386, 394-406 valamint a hídontúl levő házszámok
- Szentgyörgyi út 229-238 és 257-277
- Kossuth Lajos utca 294-408
- Sport utca 662/a-671
- Mező utca 278-290
- Tatrangi Sándor 412-429, 431, 433, 435, 437
- Ilyefalvi út 160-171
- Köleskert utca 513-547
- Beke György utca 546-573
- Határ utca 238-255

- Jókai Mór utca 218-228
- Mikes utca 4, 6, 8 számú tömbházak
- Virág utca 79-88
- Kispál utca 575-597
- Petőfi Sándor utca 463-465, 475-511
Bikfalván a következő utcanevek vannak:
- Páljános József utcához tartoznak az 1, 2 és 8-55 házszámig
- Kicsi utca 3-7
- Fő út 56-103
- Tópataka 104-131
- Zsák utca 133-141
- Kúria utca 145-153
- Nagymező 154-225
- Parókia utca 163-177
- Hid utca 193-198
- Templom utca 179-199
- Gát utca 203-224 és 225-242
- Zákány 211-218
- Résalja 244-264
- Új utca 232-240

MURKULY ADÉL,
A POLGÁRMESTERI HIVATAL
REFERENSE

AZ UZONI SPORTÉLET NAGY ELŐDJE, SŐT LÉTREHOZÓJA

Emlékezés néhai Szentpáli Gézára

A századfordulón a román olajmezőkre érkezett nyugat-európaiak furcsa játékot üznek délutánonként. Mire megjelentek az első krónikák, benépesedtek a grundok Bukarestben, Ploiești-en is megvetette lábát a futball. Erdélyben Temesvár és Arad hódol a játéknak. Egyre szaporodnak a klubok, együtteselek.

1909-ben megalakul a futballklubok szövetsége, Temesváron a Kinizsi, Aradon az UMEFA, Ploiești-en a Prahova, stb.

A fejlődést megátolja az I. v. háború

1922-ben Bukarestben megalakul a Futball Kommisszió, 1930. II. 16 -án a Román Labdarúgó Szövetség. Ez a bizottság megszervezte, irányította a román labdarúgást, az ifjúsági bajokságokat, a Román Kupa küzdelmeit.

A polgárosodás útjára lépett magyarság, Erdély népe ebben az időszakban éli át az óriási történelmi kataklizmát (Trianon).

A magyar társadalom és főleg az elbizonytalanodott magyar nemzettudat vigaszra szorult. Innen eredeztethető a sport, különösen a labdarúgás különleges szerepe a két világháború közötti Magyarországon és Erdélyben az újabb nemzeti tragédiák könnyebb feldolgozására.

A futball pótlékká vált, mert a nemzeti önkifejezés egyik kontrollálhatatlan tere. A futball nekünk székelyeknek valamikor jóval több volt holmi látványos és divatos csapatjátéknál.

Ellenkezőleg: a történelmi kompenzáció fontos terepe, vigasz a nemzetet válás sikertelenségéért, polgári átalakulásunk felemás voltáért, gyógyír a magyar állam (álom) 1920-as szertefoszlására / szétszedésére. Egyszersmind tükre mindannak, ami a magyar társadalom mélyén történik. Azóta is.

Csupán keveseknek jut eszébe, noha nyilvánvaló egy labdarúgócsapat amelynek kerete nem 11, hanem 22-23 sportolóból áll, a trénerrel, a pálya- és kapusedzővel, a gyúróval, az orvossal, a sportszertárossal, a buszsofőrrel és a szakáccsal kiegészítve nem más, mint az adott társadalom miniatűr metszete.

Egy labdarúgó együttes belső életében zajló, nehezen áttekinthetőbb szociológiai és lelki folyamatok kezelése komoly szakmai és lélektani ismereteket, tapasztalatokat és nagyfokú empátiát kíván a vezetőktől, nehogy a csapat kisebb-nagyobb klikkekre essék szét.

A futball nem elkényeztetet „úrfik” sportja, ellenkező-

leg világszerte az „alsóbb néposztályok” kitüntetett csapatjátéka a társadalmi felemelkedés releváns terepe mindenütt és mindmáig (mint Puskás és Bozsik, Pele, Maradonna később Zinedine Zidán és újabban a brazil Romárió).

Bozsik és Puskás országgyűlési képviselők voltak 1956 előtt, Pelé egy időben hazája sportminisztereként tevékenykedett.

Uzonban az első futballcsapat 1921-22 között alakult spontán módon, neve Uzon Torna Club. Az alapító tagok a következő néhai uzoni fiúk voltak:

Kovács Kálmán, Korbuly Gyula, Gergely Sándor, Féder Gyula, Féder László és Binder Arthur.

Ez a csapat játszott a sepsiszentgyörgyi Concordia csapatával. Az első futballpálya a jelenleg nem működő Szeszgyár háta mögött volt, az állomás felé eső részen. Onnan áttették a falu végére. Mai helyére az 1940-es évekbe került. Amikor 1940-ben a magyar csapatok bevonultak Uzonba is a község háza, azaz az akkori vezetés visszavette a román egyháztól jogtalanul elkobozott területet.

Ezt az eléggé bonyolult ügyet **Ábrahám Sándor** és **Miklós György** nevű uzoni lakosok intézték. Az akkori ortodox pópa, Folea Victor 1946-ban megint el akarta tulajdonítani, de nem sikerült.

A bécsi döntés után Uzon község nagyon sok magyar családdal gazdagodott. Ezek a családok leginkább Brassóból jöttek a Vaszgárda garázdálkodása miatt. Ebben az esetben a gazdagodott szó alatt nem az anyagi helyzet javulását értjük, hanem a falu fellendülését szellemi sikon való kimozdulását, hiszen ezek a családok már rendelkeztek a középrétegre jellemző kultúrával, igényességgel. Ezen családok közül kiemelkedő helyet foglalt el **Szentpáli Géza** bácsi, a néhai uzoni fogtechnikus és sportember. Mivel a jelenlegi uzoni sportpálya a Szentpáli Géza nevet viseli egy pár mondatban szeretném ismertetni a fent nevezett személy életrajzát.

Szentpáli Géza Apácán született 1911 május 24-én, de ifjúkora Brassóhoz kötötte. Itt szerette meg a futballt és a többi sportágakat, amelyeket Uzonba is bevezetett. Brassóban ismerte meg a feleségét **Pál Magdolnát**. Ebből a házasságból 5 gyermek született, **Potyí** és **Attila** Brassóban, **Ildikó**, **Babuci** és **Editke** pedig Uzonban. 1941-ben jöttek el Brassóból, mert a Vaszgárda előretörése veszélyeztette a magyarság helyzetét. **Sipos Jenő**

szülei már eljöttek Brassóból és ők biztatták fel, hogy jöjjenek át Uzonba. Itt a **Tarcsi Lajos** bácsiék házában laktak, majd még több helyen a nyugdíjas korig. 1976-ban nyugdíjasként visszaköltöztek Brassóba a megüresedett szülői házba.

Szentpáli Géza Uzonba érkezése után az első nagy kihívás az uzoni sportpálya megteremtése volt. Az akkori elemi iskolások jártak rendszeresen a valamikori felszántott kukoricaföldre és hengerrel simították az ő irányítása alatt hosszú időn keresztül, hogy játszótérre alakuljon. Géza bácsi híre nem csak kitűnő fogászhiteknikus mivoltáért maradt fenn, hanem egy, a sportért, futballért élőhaló, irányító, szervező személyiség, aki az akkori időkben Uzon hírnevét magasra emelte. Nemzedékről nemzedékre oltotta be a sport szeretetét, az uzoni fiatalságra. A közélet mindenese volt, az emberségesség, tisztesség, megmaradás iskolapéldájaként maradt meg az uzoni nép emlékezetében.

Bevezette az atlétikát, ojnát, birkózást, kézilabdát, úszást.

Az uzoni futballcsapat az 1950-es, 1960-as években az Uzoni Vasas nevet viselte. Példaképük volt a Budapesti Vasas Sportklub; az átvett név is ezt bizonyítja. Ebben a csapatban játszottak:

Szigyártó Béla, Stauffer Ferenc, Fám József, Rápó Miklós, Rápó Samuka, Szabó István, Sipos Jenő, Bajka Samu, Fám Jenő, Timár Mihály, Tóth József, Szentpáli Attila, Szabó Gerő, Bucs Ferenc, Szász Mihály, Minari Günther és még sokan mások.

Még egy kis dalocska is fennmaradt abból a korszakból:

*“Ici-pici egyletünk, Vasas a mi nevünk
A pályára kimegyünk,
Egy-két jó gólt belövíünk.”*

A csapat edzője **Boga Ferenc** (Frici bácsi) volt, de a mindenes Géza bácsi volt. Az edzések kedd és péntek délután zajlottak, sokszor a falu földjén, máskor a pályán. (3-4 óra hosszan is eltartott!). Amikor hideg volt, az edzések után az akkori szertárban forró rumos teát ittunk. A futballbírók Sepsiszentgyörgyről jártak ki, **Szöke Kis Ernő, Sáska Ferenc, Orosz Antal** és sokan mások. Tilos volt a durva beszéd, részegkedés, verekedés. A meccsek alatt, de főleg a szünetben az uzoni fúvózenekar is játszott, a nép özőnlött a pályára. Szinte az egész falu apraja-nagyja elment a meccsre, sőt még más falvakba is ha a

SZENTPÁLI GÉZA DÍSZPOLGÁRI OKLEVÉLÉVEL

csapat idegenbe játszott.

Nagy drukkerok voltak:

Lépedus Zoltán, Szennyes János, a Szabó család, a Timárok, Széplakiék, Baczoniak, stb.

Amikor a bajnokságok véget értek az uzoni futballcsapat mindig rendezett egy rangos sportbált, amelyben a köv. zenészek szolgáltatták a talpalávalót:

Nagy Simon, Ördög Lajos, Székely Vilmos, Szentpáli Attila, Mannai Tibor, Mezei Ferenc, Zajzon László.

Amint azt már említettem, Boga Ferenc volt az edző. 1919-ben született Brassóban. Már gyermek- és ifjúkorában beleszeret a futballba, amelyhez egy életen át hű marad.

Boga Ferenc fiatalon, a szülők tudta nélkül elszökik otthonról es Bukarestbe kerül a válogatotthoz. A szülők semmit sem tudnak a gyermekükről, míg egy nap a mozdonyvezető édes-apa újságot olvasván rádöbben, hogy az a bizonyos Boga Francisc, aki annyi gólt rugót egy meccsen, nem lehet más, mint az ő elszökött csemetéje. Az apa utána megy Bukarestbe és nagy öröme fiaát dicsőségben, jó fizetésben találja. Az apa megbocsájt, Boga pedig még két évig ottmarad Bukarestben mint a Román Válogatott játékosa. Az akkori sepsiszentgyörgyi Textil (Klingeréké) csapata megveszi, elcsalja Bukarestből és 1962-ig Sepsiszentgyörgyön futbalozik. A Textil kb.8-10 évig verhetetlen csapat volt.

Boga Ferenc 1962-ben áttelepült Uzonba, ahol nemcsak a csapat edzője, hanem futbalista is. Edzősödik Kökösen és

Bikfalván, hiszen abban az időszakban a legkisebb falvak is hódoltak a futballnak, csapatok alakultak, zajlott a sportélet. Volt olyan időszak, hogy a nemrég elhunyt Rápó Miklós is edzősködött.

A pénztárnál **Buzsi Sándor és id. Sipos Jenő** állottak. Az uzoni futballcsapatot a helyi termelőszövetkezet teherautója fuvarozta a meccsre. A sportból bejött jövedelmet néhai **Szőcs Attila** postamester intézte.

Miután Szentpáli Géza és Boga Ferenc elmentek, a csapatot **Bartha Gábor**, helybeli matematika tanár edzette, azután **Dobri György, de Budai János** is edzősködött. A 90-es években, sokat tett a csapatért az Uzoni Szesz- és Keményítőgyár Varga László lelkes odaadása révén. Az uzoni futballra emlékezővel felsorolnék egy jó pár nevet, akik sokat tettek a labdarúgás terén mind hazai, mind idegen pályán.

Ezek a következők:

Sziban Váler, Sziban Mişu, Mereş, Budai, Bajkó Feri, Kraigero István, Várza Kálmán, Papp István, Farkas István, Kajcsa István, Császár Jóska, Kiss Jóska, Bajkó Zsiga, Sipos András, Bartha Sándor, Rétyi Lajos, Răţulea Nicolae, Răţ u l e a Viorel, Dankó Őcsi, Takács András, Buzsi András, Buzsi Ferenc, és még sokan mások.

Jelenleg az uzoni futballpálya teljesen felújított állapotban van. A pálya menedzsere **Bodó Csaba** vállalkozó, akinek áldozatos hozzáállása révén a pálya méltán viseli a „Szentpál Géza sportaréna” nevet.

UZON, 2015. DECEMBER 12.
AMBRUS LÁSZLÓNÉ

JUBILEUM:

Emlékező ünnepi istentisztelet
Szentivánlaborfalván

ESTBE HAJLÓ EMLÉKEZÉS - A SZERZŐ FELVÉTELE

Berde Mózsára, Laborfalva jeles szülöttére emlékeztek december 13-án a sepsiszentgyörgyi unitárius templomban, a forradalmár jogász és országgyűlési képviselő, a háromszéki önvédelmi harc vezéralakja születésének 200. évfordulója alkalmával. Ezt követően, vasárnap délután a szülőfalu is leróta kegyeletét Berde késői emléke előtt. A telket ahol ma az unitárius templom, az egykori felekezeti iskola és a paplakás áll a laborfalvi Bede család adományozta 1748-ban. Felekezetre való tekintet nélkül jelent meg a templomban az ikerfalu lakossága és magáévá tette a szószéki szolgálatot teljesítő Bálint-Benczédi Ferenc unitárius püspök intő szavait, aki szerint összeharodott világunkban csak az egyre erősödő nemzetiségi összetartással, erős vallásos hittel maradhat magyarságunk a megmaradás ösvényén. Részbe kell ez legyen az ez évi adventnek is- mondta köszöntőbeszédében **Török István** a Háromszék-Felsőfehéri Unitárius Egyházkör esperes. E sorok írója, környéket járó riporterként osztotta meg azokat az élményeit-adatait, amelyek kimondottan a negyvennyolcas forradalmat irányító Berde Mózsá, a tetteiért börtönt szenvedő és az azt túlélő személyiségéhez és családjához kapcsolódnak. Emlékeztessé tették az ünnepet a Laborfalvi Róza nevét viselő helybeli nőszövetség ökumenikus kórusa (karnagy **Buzogány-Csoma István**), majd a vendégként éneklő Kriza János sepsiszentgyörgyi unitárius dalárda (karnagy **Dénes Istvánné Karácsony Gabriella**) és a helybeli Berde Mózsá I-IV osztályos iskola tanulóinak ünnepre szóló

műsora, amelyet tanítójuk **Kelemenné Tóth Tünde** állított össze. A rangos rendezvény minden résztvevőjét köszöntötte Uzon község polgármestere **Dr. Ráduly István**, aki mint előljáró, tiszteletét tette a jeles egyházi rendezvényen. Buzogány-Csoma István helybeli unitárius lelkész meggyújtotta advent harmadik jelképes gyertyáját a templom előtti Berde Mózsá-emlékkopjához már csak az est sötétjében tudták elhelyezni az emlékezés koszorúit a jelenlévő közületek. A templomi előtti emlékhelyen **Pap Mária** volt laborfalvi unitárius lelkész, püspöki titkár szolt egykori híveihez, ismerőseihez és tanítványaihoz, kiemelve, hogy egyre fontosabb ma már emlékezni azokra is, akik túléltek a szabadságharcot az azt követő osztrák rémuralmat, volt erejük új hazát, új életet építeni a gyáson és a romokon, de ennél is fontosabb a ma élők, a ma harcolók összetartása, a családok otthoni gyermeknevelésének mikéntje, a kicsiny faluk iskoláinak a megőrzése, hogy az elkövetkezőekben ne maroknyi, hanem csapatnyi gyerek szerepelhessen templomaink úrasztala előtt. Az ünnephez igazodott a **Kelemen Alpár** mérnök vezényelte helybeli Székely István dalkör harci-nótacsokra. A résztvevők megtekintették az iskola egyik termében a Berde Mózsá állandó jellegű kiállítását és közös állófogadáson tették tartósabbá-szorosabbá a nélkülözhetetlen összetartást és barátságot.

KISGYÖRGY ZOLTÁN

„És íme az Úrnak angyala hozzájuk jöve, És az Úrnak dicsősége körülvevé őket, és nagy félelemmel megfélemlének. És monda az angyal nekik: Ne féljétek, mert íme hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népek öröme lesz: mert születik nektek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus Dávid városában. Ez pedig nektek a jele: találtok egy kisgyermeket bepólyálva feküdni a jászolban”. (Luk2,9-12)

Sötét, hideg éjszaka, csak néhány csillag pislákol Betlehem fekete egén. A domboldalon pihenő juhok körül pásztorok hevernek, kemény, harcedzett férfiak, akik nem csak védenek, de támadnak is ha kell. Védik a nyáját farkastól, medvétől, rablótól, mindentől amitől védeni kell... gyakran azonban ők válnak rablókká: amikor elfogy a fű, kiapad a közelükben csordogáló forrás, amikor új életterre van szükség. És teljesen mindegy, hogy az új föld gazdátlan, vagy éppen valakié... mert életbemaradásuk érdekében mindenre kaphatók... Ezeknek a sötétben virrasztó, és gyakran sötét lelkű férfiaknak jelenik az angyal, átadva nekik a világtörténelem legfontosabb üzenetét.

Az ige olvasása közben, két gondolatot helyeztem szívemre Isten:

1. Világunk Megváltója, újjáteremtője nem harcosként, kivont szabjával, seregek élén érkezik, hanem "önmagát kiüresítő, szolgáló formát" magára öltő Szeretéként, Aki Önmagát átadva – de azt is mondhatjuk – csecsemőléti kizsálgatva érkezik a hideg, sötét emberi létezésbe. Jézus Krisztusban az Atya – irántunk érzett szeretetéből fakadóan – sebezhetővé teszi önmagát: egy félig-meddig még kamaszlány szíve alól kibújva, barlangistálóban látja meg a napvilágot. Bárki megütheti, bántalmazhatja, elhanyagolhatja, hátat fordíthat neki... József Attila írja egy versében: "Gyermekké tettél..." A szeretet átformál, alakít... a "Legnagyobb Szeretet" az átformálódás leghatalmasabb lépését teszi meg: életét adja az övé-ért: Még az isteni létformáról is lemond, hogy emberszív-közelbe kerülhessen!

2. Márk evangéliumának 10. részében különös történetet olvashatunk: gyermekeket visznek Isten Egyszülött Fiához, a tanítványok azonban távol akarják tartani a kisdedeket, mondván, hogy ami a Mester körül történik, az nem gyermeknek való. Ekkor mondja Jézus: "Engedjétek hozzám jönni a kisdedeket, mert ilyeneké a mennyek országa..." Majd így folytatja: "Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába." Hogyan nyerhetjük el az örök életet, miképpen lehetünk Isten országának a polgárai? Úgy, hogy tiszta, egyszerű gyermeki szívvel elfogadjunk mennyei Atyánknak a Jézus Krisztusban történő közeledését, lehajlását. Üdvösségünknek csak ez az egy feltétele van. Jézus szavai azonban földi életünkre is útmutatást nyújtanak: akkor élhetünk örömteli felszabadult életet, ha gyermeki nyitottsággal, őszinteséggel közeledünk Isten felé és egymás felé... „Gyermekként jön közétek a Megtartó – mondja az Úr küldötte – menjetek találkozatok Vele, legyetek ti is gyermekké...és így elkezdődhet bennetek a Mennyeknek országa, a szeretet létminősége, az örök Karácsony!” Ámen

BARTOS KÁROLY - LEKÉSZ,
KOMOLLÓ-SZENTIVÁNLABORFALVA.

Karácsonyi gondolatok

Nálunk, a székelyeknél mindenki tudja, hogy mi is történt 2015 évvel ezelőtt. Megszületett a Megváltó, az Üdvözítő, a Megtartó Bethlehembe, ami magyarul a Kenyér házát jelenti. Igen, ő Isten fia, aki egy embertelen világban megpróbálta visszaadni az emberi méltóságot és világosságot gyújtani a sötétségben. De most nekem nemcsak az a célom, hogy az akkori eseményről beszéljek, hanem a mai világnak tennem fel a kérdést akarsz-e igazi karácsonyt ünnepelni, meg akarod-e érteni a karácsony örök üzenetét. Hová és kihez tartozol, kit és mit akarsz képviselni, mi a célod, életednek értelme ebben a mai Heródesek által telezsött világunkban?

Heródes vagy-e aki meg a szeretetnek a gondolatát is megpróbálja eltörölni avagy a pásztorok üzenetét hirdeted: "Született néktek Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városából."

Nem tudom, de úgy érzem és azt látom, hogy a mai világunkban a Heródesek vannak többségben, akiknek jelmondata: Ne láss, ne érezz, ne gondolkozz és ne tud

azt, hogy ki vagy.

Múltad ismerete és ne adj Isten annak az elmondása, ismertetése a mai Heródesek számára megbocsáthatatlan bűn.

Sokan összetévesztik a karácsonyt a farsanggal, s tanulva a mai migrációs hullámból, abból erőt merítve nem a nyitott kapun, hanem tornaórát tartva a kerítésen keresztül törnek rád csak azért mert magyar vagy s ráadásul az "ügynevezett" Székelyföldön élsz.

Nos, egy ilyen világban, amikor a hazugságot igazságnak mondják, neked és nekem feltűnt egy csillag. Ez a csillag vezet, oltalmaz és megtart, mert Ő az én életemnek a Megváltója és Megtartója, hogy mindig legyen akire tekintsek, akihez imádkozzak.

A Heródesek világa előbb vagy utóbb megszűnik. Mit tehetünk mi egy ilyen világban? A megszületett Jézus, akit a sötétség erői keresztire feszítettek feltámadt és él. Tanítványainak ezt mondta "Ti pedig ne féljétek, mert veletek vagyok a világ végeztéig."

Rövid írásomnak azt a címet adtam, hogy karácsonyi gondolatok. Gondolkodom és Isten gyermekeként sajnálni tudom a mai kékszemű, telefonomat, telefonodat lehallgató farsangi játékot űző fiúkat.

Karácsony volt, van és lesz. Miféleképpen úgy karácsony táján köszöntik a Jánosokat, Istvánokat, Szilvesztereket és ilyenkor még karácsonyfát is szoktunk állítani, ahol fényező van és a tortán is fényező szórja a világosságot a szoba felé. Szegények biztos meghosszabbított műszakban, telefonunkat lehallgatva s talán farsangi ruházatban nézelődnek, műholdat is igénybevéve, mikor és hol fog meggyúlni Székelyföldön a gyertya, avagy a fényező.

De egyet tudok ezért a fényezőórt eljöhöznek hozzád és hozzám, de nekik majd Isten színe előtt kell számot adni az elfojtott, eltiport gondolatainkért. De hát lelkészként nekik is elgondolkoztató áldott karácsony kívánok és megragadom az alkalmat, hogy községünk minden Jánosának, Istvánjának örömteljes, áldott, fényező karácsonyt kívánjak és mindenkinek Boldog Új Évet!

DERZSI GYÖRGY,
REFORMÁTUS LEKIPÁSZTOR, LISZNYÓ

INTERJÚ AZ UZONI ATLANTISZ FÚVÓSZENEKAR KARMESTERÉVEL

Magasabb szintre emelnék játékuikat

November végén egy próbaesten kopogtam be a helyi IFI – házba (Pünkösti kúria), érdeklődni az Atlantisz Fúvószenekar tevékenységéről.

A karmester **Lázár László** elmondta, hogy zenekaruk több évtizedre tekint vissza, hiszen a karmester már gyerekkora óta – 12 évesen – aktív tagja volt a mai zenekar elődjének, azaz 1981-óta.

Ezekben az években az uzoni fúvószenekar karnagya **Brişcoi Dumitru** volt, utána követte **Szabó Mihály** tanár, később **Simon Mihály**, **Ugron Ernő**.

2014-ben, Ugron Ernő nyugdíjba vonulása után a zenekar karmesteri teendőit Lázár László látja el, aki egyébként Uzon szülőtte.

Valószínűleg zenei tehetségét, a zene iránti szeretetét anyai nagyapjától örökölte, aki maga is zenész volt.

- Mondja kedves Lacika, mostanáig milyen hangszereken játszott?

- Játszottam Harsonán, F-basszust, Tenoron és Trombitán.

- A karmesteri tisztség átvétele után, milyen tevékenységeket sikerült megvalósítani?

- A legnagyobb örömemre szolgál, hogy a gyerekzenekarból sikerült ifjúsági zenekart kovácsolni. Fellépéseink alatt közösen muzsikálnak gyerekek és ifjak. Jelenleg 45 tagunk van és 10 kezdő fúvósunk.

Egy másik örömem, hogy sikerült eddig hiányos hangszereket vásárolni, pontosan 18 darabot.

- Hogyan sikerült eme hiányos hangszereket beszerezni?

- Még a 2014-es évben, elődöm, Ugron Ernő állított össze egy pályázatot a helyi polgármesterünk **dr. Ráduly István** védnöksége mellett. Gyulafehérváron lett beadva, úgymond Vidékfejlesztési pályázat formájában, ami pozitívan volt elbírálva.

- Van-e egységes ruházata a tagoknak?

- Nincs egységes ruházat, azonban minden tag igyekszik egyformán öltözködni fellépéseink alkalmával.

- Milyen kiszállásokat, fellépéseket, díjakat tudhat magáénak a zenekar?

- Minden helyi rendezvényen fellépünk. Községünkön kívül felléptünk Zágomban, Komandón, Rétyen, Barátoson, Bodolán, Szentivánlaborfalván, Feketehal-

“MUNKÁBAN A ATLANTISZ FÚVÓSZENEKAR” (A SZERZŐ FELVÉTELE)

mon, és megyeszékhelyünkön, Sepsiszentgyörgyön is.

Hadd említsem meg azt is, hogy az anyaországban, testvérközségünkben Csorváson léptünk fel 1998-ban a Nemzetközi Fúvós és mazsorett versenyen, ahol számtalan zenekar közül V. helyezést értünk el, megyeközi versenyen is felléptünk 2011-ben, ekkor I. helyezést kaptunk. Ezek mellett számtalan diplomával rendelkezik zenekarunk. Sok szereplésünkért kaptunk a 2015-ös év elején egy ajándék utazást fellépéssel az uzoni Polgármesteri hivataltól, ugyanis a Brassó-i DINO Parkban tölthettünk egy napot. Természetesen megérkezésünkkor egy előadást rögtönöztünk, amit nagyon lelkesen meghalgtak az ottaniak, és elismerésük jeléül, megjutalmazták zenekarunkat egy szép összeggel.

- Hadd kérdezzem meg azt is, hogy honnan, milyen ötletből adódóan lett megnevezve az uzoni Atlantisz Zenekar?

- Amint említettem, 1998-ban testvérközségünkben Csorváson vendégszerepeltünk, az ottani úgynevezett ATLANTISZ Fúvós és mazsorett Nemzetközi Versenyen. Valójában innen hoztuk az elnevezést.

- Utolsó kérdésem: melyek jövőbeni tervei, mit szeretne megvalósítani karnagyként?

- Minél magasabb szintre szeretném emelni – ami saját tudásomat illeti -, a zenekar zenei – előadói játékát, ez persze a tagok hozzáállásától is függ.

(Felvetésre a gyerekek kórusban felelnek: nagyon szeretjük a zenét, szeretünk zenei hangszereken játszani, és örvendünk, hogy ittlehetünk.)

Még lenne egy tervem, eljutni az anyaországba, minél több helyre és megmutatni a székelygyerekek – ifjak tehetségét. Jelenleg az utazásokhoz nincs anyagi lehetőségünk, ehhez zenepártolókra, felkarolókra lenne szükségünk.

- Karácsonyi ünnepeink közeledtén, hadd kérdezzem meg azt is, hogy Karácsony első ünnepén megajándékoznak-e bennünket egy karácsonyi koncerttel?

Igen. Természetesen. Karácsony első ünnepén szeretettel várunk minden uzoni lakóst, valamint az uzoni közseggközpont-hoz tartozó falvak lakóit és úgyszintén az elszármazott uzoniakat, akik az ünnepeket itthon töltik szülőfalujukban Uzonban.

Békés Boldog Új Esztendőt Kívánok a Zenekar minden tagjának, a karnagynak és minden kedves uzoni lakosnak!

Sok sikert, Atlantisz!
B.Ú.É.K. 2016.

VERES IBOLYA, UZON

Miért tettétek velem ezt?

Mindig büszke és boldog voltam, hogy két nyelven köszönhettem az országúton haladókat. Most is, mint már lassan 11 éve, örömmel és boldogan vártam Advent harmadik vasárnapját, az örömet szimbolizáló rózsaszín gyertya lángjával, amely bátorságot és fényt szór a nagyvilágba. Reménykedtem, hogy a közeli hegyoldal fenyves erdejéből fújó gyenge szellő talán egy kicsiny fenyőágot rám akaszt, amelyet az áthaladó autók fénycsóvjára gyertyaként bevilágít. Bizakodva és álmodozva csendesen vártam.

A gyenge szellő az erős fenyőillattól átítatva, cirógatta a cserefából készült őshonos motívumokkal ellátott szerkezetemet. Egy kicsiny fenyőág csapódott nekem, majd a Kárpátokból kitermelt keménysziklatömbből készült talapzatomhoz esett le.

Jaj, kiáltottam fel! Miért nem akadt rám ez a fenyőág? Ki fogja most rám helyezni? Hogyan fogok kinézni Advent harmadik vasárnapján? Hogyan tudom kellőképpen és tisztelettel üdvözölni az erre járókat? És mi lesz az álommal? Hirtelen felcsillant a fényvisszaverő helységtáblám. Egy ismerős autó közeledet a kanyargós úton. Recsegnem, meg ingadozni akartam, hogy vegyenek észre és segítsenek, vegyék fel és helyezék rám a fenyőágot, hisz nekem is Advent ünnepe van!

Sajnos, csak rám lámpázva köszöntöttek és tovább siettek. Egy újabb, közelebbi idegen autó erős fényszórója vakított meg és alaposan végig mért tetőtől talapatig. Egy kicsit félve, de reménykedve bizakodtam, hátha segítséget kapok, így hát visszatükröztem a közelebbi idegen autó erősfényét, hogy felhívjam a figyelmét. Sikerült, az autó megállt! Ez az, recscentem fel, hisz Advent van és lám – lám az idegen autós figyelmesebb, s talán segítőkészebb mint az imént elhaladó régi ismerős. Hozzám léptek a benne ülő idegenek, s fényképezték önmagukat háterkeretbe szorítva engemet. Egy kicsit meg is inogtam, félttem hogy a talapzatom előtt levő fenyőágot szétapossák, s akkor mi lesz az Adventi álommal? Hirtelen az egyik idegen lehajolt és már láttam a lelki évszázados szem-gyűrűmmel, hogy a fenyőágot veszi és teszi díszes tetőmre. Amire felocsúdtam, már „fekete festékkel tele voltam szórva”. Jaj ne, nem kérek ebből, ne bántsatok! Ma, Advent harmadik vasárnapját, mi itt élők nem a fekete, hanem a rózsaszín gyertya lángjával-fényével ünnepeljük. Nálunk a bátorságot nem a sötét, fekete szín jelképezi! Kétségbeesésem közbe észre sem vettem a földön szétaposított fenyőágot. Szomorú voltam és megalázott. De reménykedve néztem az ég felé, bízva abban, hogy a Karácsony szeretete és a tél tiszta, szeplőtlen fehér hó rétege beborítja, eltakarja eltorzított testemet.

UZON PRO

Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet kíván Uzon község minden polgárának dr. Ráduly István polgármester.

Emlékezünk

Azt hiszem, hogy a 64 vármegye közül a legtöbb kimagasló és nagy-érdemű emberrel csak Háromszék vármegye büszkélkedhetik.

A tudomány, a kultúra és a társadalom más ágaiban is nagyon sok honfitársunk bizonyította nagy sikereit a Nemzet és az Ország megmaradása érdekeiben az elmúlt századokban.

Csak néhányat említek: a dálnoki Dózsa György, a kőrösi Csoma Sándor, a zágoni Mikes Kelemen, a berecki Gábor Áron, a torjai Apor Vilmos és Apor Péter, a csernátóni Bod Péter, az eszterneki Szacsvai János, a bölöni Farkas Sándor, a nagyajtai Kriza János, a baroti Szabó Dávid, a kisbacioni Benedek Elek, az apácai Csere János, de ide sorolhatók a laborfalvi Berde Áron, Berde Mózsa, és a Jókainé, Laborfalvi Róza (Benke Judit) is.

Azt is tudom, hogy nincs olyan háromszéki település, ahol ne lett volna, vagy nem volna híres, nagyra becsült ember.

A községemből is említek egy pár ilyen személyt: például az uzoni Tatragi Sándor, a magyarosi Koréh Ferencz, a lisznzói Damó Kálmán, a bikfalvi Pálljános József, de a falum-

ból is jócskán volt nagy érdemű szé-
kely magyar, mint például dr. Szent-
iványi Gábor Háromszék volt vármegye
főispánja, Ormai Oszkár, dr. Opra
Pál mérnök professzor Kolozsváron,
dr. Benedek Pál közgazdász és
népnevelő, dr. Benedek János híres
gyerekgyógyász, Páll Ferencz szobor
állító és az iskolák főtámogatója, vagy
Székely István kántor tanító, aki
1946-ban megszervezte a 80 tagú
dalárdát, vagy Deák Lajos híres jegyző
és még sok mérnök, tanár, tanító,
orvos és más szakember a kis, 1000-
nél kevesebb lakosú falumból.

Most 2015. december 13-án
emlékeztünk a lánglelkű, a magyar
Forradalom és Szabadságharc három-
széki szervezője és irányítója, az
önvédelmi harc szervezője és
irányítójára (1848–49).

Ő volt, aki megszervezte a rézágyú
öntés elindítását Gábor Áronnal, ő
segítette a tanuló gyerekek napi Berde
cipóval való ellátását, ő áldozta fel az
egész vagyont az unitárius egyháznak
és számtalan iskolának. Ő volt Berde
Mózsa, akinek 200. születési és
keresztelési napjára emlékeztünk.

Róla emlékeztünk a Sepsiszent-
györgyi unitárius templomban, a tem-

plomkertben, de a falujában is,
Szentivánlaborfalván, ahol a tömve
telt unitárius templomban isten-
tisztelést cerebláltak, püspökök és
papok, történelmi emlékezést tartottak
a szakemberek, és gyönyörű szép
gyermek műsrot adtak az iskola tan-
ulói, de rangos színvonalon énekelt a
Sepsiszentgyörgyi Kriza János unitá-
rius vegyes kórus, a Szentiván-labor-
falvi nőszövetség Laborfalvi Róza női
kórusa és a Szentiványi Székely István
férfi dalkör.

A templomkertben pedig több
intézmény koszorúzott a Berde Mózsa
kopjafájánál és az iskola falán elhe-
lyezett plakettnél.

Az ünnepi megemlékezés méltósá-
gos és felemelő volt és mindenki
érezte hogy a Székely – magyar
nép nagyon termékeny volt és lesz is a
Nemzet fennmaradása érdekében.

Az ünnepi emlékezés a magyar
Nemzeti és a Székely himnuszok
előéneklésével ért véget.

Tehát emlékezni szép, büszkeség
de kötelesség is, mert a legjobb kincs
az emlékezés.

N. KÁNYÁDI MIHÁLY
SZENTIVÁNLABORFALVA

**Békés Karácsonyt,
Boldog Új Évet kívánnak
az uzoni önkéntes tűzoltók!**

MENTOVICS ÉVA: Mióta van csillag a karácsonyfák csúcsán?

(Részlet)

Egyszer, réges-régen, egy teliholdas decemberi
éjszakán, amikor milliányi csillag ragyogott az égen,
néhány egészen apró kis csillagocska pajkosan ját-
szadozott az öreg Hold mellett. Az egyik oldalba
lökte a másikat.

- Bocsánat, nem volt szándékos! – mentegetőzött
a kis rosszaság.

- Segítség! Kapjon el valaki! – kiáltotta ijedten a
szegény pórul járt csillagocska. De sajnos már senki
sem tudott utána nyúlni, elkezdett zuhanni lefelé.
Zuhant, zuhant egyenesen a Föld felé. A társai egyre
távolabb kerültek tőle. Ő pedig rettenetesen félt, mert
ilyen még soha sem történt vele.

Hosszú ideig csak zuhant, zuhant lefelé, ám
egyszer csak valami érdekes dolog történt. Mintha
valaki kinyújtotta volna érte a karját. Egy enyhén
szúrós, zöld valami alányúlt, és elkapta.

A kis csillagocskának fogalma sem volt róla,
hogy mi történt. Éppen egy fenyves erdőbe pottyant
le. Az enyhén szúrós zöld valami pedig egy hatal-
masra nőtt fenyőfa volt.

- Nem tudom, hogy ki vagy, de kérlek, segíts
nekem, hogy vissza tudjak menni a barátaim közé! –
könyörgött a kis csillagocska, és olyan kedvesen
mosolygott, amennyire csak tudott a történetek után.

- Én vagyok az erdő legöregebb fenyőfája - re-
cegte kedvesen az öreg fenyő. Már nagyon sok min-
dent megértem. Évtizedek óta csodálak benneteket,
hogy télen - nyáron milyen ragyogóan, fényesen
tündököltök ott az égbolton. De ha már így esett,
nagyon szívesen megpróbálok neked segíteni, hogy
visszakerülj az égboltra.

Középső ágai egyikével megfogta a kis csillagoc-
skát, és jó nagy lendületet vett... A kis csillag szállt,
szállt egy ideig felfelé, majd lelassult... és vissza-
pottyant a fenyő ágai közé.

- Csillagocska, nem tudok rajtad segíteni. Annyit
azonban megtehetek, hogy felültetek a legmagasabb
ágam hegyére, úgy talán egy kicsit közelebb leszel a
barátaidhoz - mondta a fenyő.

- Jól van - szólt búslakodva a kis csillagocska. –
Mindenesetre köszönöm, hogy próbáltál segíteni.

Az öreg fenyő pedig gyengéden megfogta, és fel-
tette a csúcsára. A kis csillagocska egy ideig búsl-
lakodott, majd lassan beletörődött a sorsába, és
elkezdett ugyanolyan fényesen, szikrázóan világi-
tani, mint ott fenn, az égbolton...

Amikor az égből a társai megpillantották, hogy
milyen csodálatosan mutat a kis csillagocska ott lent
a havas tájon, a hatalmas fenyőfa csúcsán, nyomban
irigykedni kezdtek rá.

Addig-addig csodálták a kis csillagocskát ott lent,
a havas fenyőfán, mígnem elhatározták, hogy ők is
leugranak. Azon az éjszakán rengeteg csillag hullott
alá az égből, hogy egy-egy szép, zöld fenyőfa csú-
csán folytathassa a ragyogását.

Néhány nap múlva favágók érkeztek az erdőbe.
Nagyon elcsodálóztak a látottakon, de egyben örül-
tek is, mert ilyen fenyőfákkal még soha sem találkoztak.
Ki is vágta mindegyiket, hogy majd feldíszítve
karácsonyfaként pompázhassanak a házakban.

Elérkezett a karácsony. Minden házban fények
gyúltak, és igazi ünnepi hangulat költözött az
otthonokba. Az emberek körbeállták, csodálták, és
énekszóval köszöntötték őket.

Az égen tündöklő csillagok ekkor határozták el,
hogy minden karácsony előtt leugranak egy-egy
fenyőfára, hogy nekik is részük lehessen ebben a
pompában, és szeretetteljes fogadtatásban.

Azóta díszíti csillag a karácsonyfák csúcsait.